

Til Ankestyrelsen

HØRINGSSVAR

Dato: 20. april 2015

Kontor: Sekretariatet

Sagsbeh.: MNS

Høring over udkast til vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier (vejledning nr. 3 til serviceloven)

Hermed fremsender Rådet for Etniske Minoriteter svar på overstående høring.

Rådet bemærker, at grundet det meget omfattende og detaljerede høringsmateriale og den i forhold til materialets størrelse forholdsvis korte høringsfrist, har Rådets medlemmer ikke haft mulighed for at gå i detaljen med vejledningen som helhed.

Rådet bemærker dog, at der er positivt, at der med den nye vejledning bliver indskrevet en nuanceret beskrivelse af radikalisering og ekstremisme blandt unge, som understreger, at risikogruppen i stor udstrækning er de samme som servicelovens generelle målgruppe af socialt udsatte børn og unge, samt at forebyggelse og indsats derfor også skal trække på samme metoder og værktøjer. Det kan dog godt stå tydeligere, da formuleringen ”Der er således ikke tale om en udvidelse af målgruppen for servicelovens bestemmelser for børn og unge”, ikke kommunikerer denne pointe helt klart.

Rådet vil foreslå, at der i forslagene til det forebyggende arbejde også tilføjes en sætning omkring indsatsen i skoler og andre pædagogiske institutioner. Idet radikaliserede unge ofte, som det også fremhæves i vejledningen, har oplevet nederlag og mistriivsel i forbindelse med uddannelse, er det vigtigt at understrege, at det i forhold til børn med etnisk minoritetsbaggrund, ligger en forebyggende indsats i en anerkendende og inkluderende tilgang til disse børn og unges etnicitet og religion i folkeskoler og andre pædagogiske institutioner og uddannelsesinstitutioner.

Rådet finder det dertil essentielt, at det i vejledningen understreges, at man skal være særligt opmærksom på, at udtryk for (stærk) religiøsitet og engagement i politiske problemstillinger i krigs- eller konfliktzoner ikke betyder, at de givne børn og unge er på vej til at blive radikaliserede, og at det er vigtigt, at børn og unge ikke oplever en mistænkeliggørelse af deres religiøsitet, men gives lov til at udtrykke deres religion og politiske holdninger. Samtidigt bør det pointeres, at det kan være kontraproduktivt at kommunikere overfor børn og unge, at deres religiøsitet og politiske engagement i konfliktspørgsmål sammenkædes med radikalisering, idet det af de unge kan fortolkes som og også tage form af en undertrykkelse af religiøsitet og politisk engagement, som faktisk kan lede til radikale holdninger.

Det er således vigtigt at folk, der arbejder indenfor dette felt ved, at der skal holdes en fin balance, så forebyggelse og den øvrige indsats mod radikaliserings og ekstremisme ikke bliver diskriminerende eller bidrager til det, den forsøger at forebygge.

Rådet bifalder dertil, at der i den nye vejledning beskrives bestemmelser om forebyggelse af radikaliserings og ekstremisme hos børn og unge, idet det er vigtigt, at de kommunale medarbejdere har det bedst mulige grundlag for at kunne agere korrekt og hensigtsmæssigt på dette område.

Det er i den forbindelse også vigtigt, at der med vejledningen henvises til den bistand, som de kommunale medarbejdere kan få fra Socialstyrelsen og VISO. Det ville her være positivt at henvise til de eksisterende Exitprogrammer, som har gode erfaringer med deres arbejde. Rådet noterer med tilfredshed, at den kommunale indsats understøttes af Socialstyrelsen gennem undervisning lokalt samt landsdækkende netværksmøder og konferencer. Det er efter Rådets mening vigtigt, at der løbende følges op og justeres på vejledningen på dette nye område.

Med venlig hilsen

Yasar Cakmak

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter